

Între dragoste și socoteală

Mulți au auzit, la un moment dat, sfatul acesta: „Când te însori, caută o fată mai înstărită.” Părinții care porniseră de la nimic, în anii când multe familii trăiau în sărăcie, nu voiau ca și copiii lor să o ia tot de la zero. Doi tineri care se plac nu se gândesc însă la avere. Iar când socoteala intră în alegere, dragostea începe să se strice.

Cine umblă doar după foloase e numit oportunist. La fel se poate purta cineva și cu Dumnezeu. Vrea să-i fie bine după moarte și face ce crede că i se cere, socotind totul o investiție care trebuie să-i aducă un câștig. Dar nu se întreabă ce vrea Dumnezeu să facă din el.

Există o lume a lui Dumnezeu, la fel de reală ca aceasta, în care oamenii vor trăi după învierea morților, adică atunci când Dumnezeu îi va aduce din nou la viață pe cei morți. Acolo nimeni nu mai trăiește după interes și socoteală, ci în blândețe, răbdare, iertare și dragoste. Felul acesta de viață se învață de pe acum, aici, unde oamenii încă greșesc.

Ce vrea Dumnezeu de la oameni e scris în Biblie, cuvântul Lui pentru ei. Acolo El spune limpede ce contează: bunătatea, blândețea, răbdarea, iertarea și, mai presus de toate, dragostea. Pe acestea trebuie să le caute omul înaintea oricărei răsplăți, pentru că ele sunt chiar felul de viață din lumea Lui.

Asprimea se vede des în lucruri mărunte. Un adult disprețuiește ușor un copil pentru că știe prea puțin, în loc să se bucure de vârsta lui. Blândețea înseamnă o vorbă bună în locul uneia aspre, ca să nu-și piardă copilul curajul, ci să meargă mai departe. Așa vine pacea.

Isus Hristos a venit de la Dumnezeu, fiind Fiul Lui, ca să-i salveze pe oameni și să le arate cum se trăiește în lumea Lui. El a spus că lumea lui Dumnezeu e ca o comoară pentru care un om vinde, de bucurie, tot ce are. Așa se poartă cine o iubește cu adevărat, nu cine face o afacere.

Toți oamenii au însă păcat, adică răul pe care îl fac, de la vorba aspră până la socoteala rece, rău care îi desparte de Dumnezeu. Isus a murit pe cruce pentru păcatele oamenilor: a luat asupra Lui pedeapsa pentru răul lor, ca ei să nu mai rămână despărțiți de Dumnezeu. Dumnezeu îl iartă pe cel care se întoarce la El, adică își lasă răul și începe să trăiască așa cum vrea El.

Cu această iertare a păcatelor începe o viață nouă. Cine a fost iertat de atâta rău învață să-i ierte și pe alții, cum scrie în Biblie: „Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.”

Ce caută oamenii, până la urmă, este liniștea sufletului. Iar ea nu vine din folos și interes, ci din blândețe și dragoste.

Fiecare are de ales între o viață trăită după socoteală, fără un scop adevărat, și planul lui Dumnezeu pentru el: să devină bun și blând, ca El, și să trăiască alături de El pentru totdeauna. Broșura gratuită „Rostul Vieții”, care răspunde la întrebarea „De ce trăiesc?”, se găsește pe acest site, la Resurse, și poate fi citită aici sau primită acasă, la cerere.